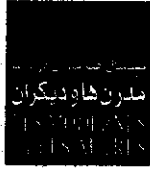

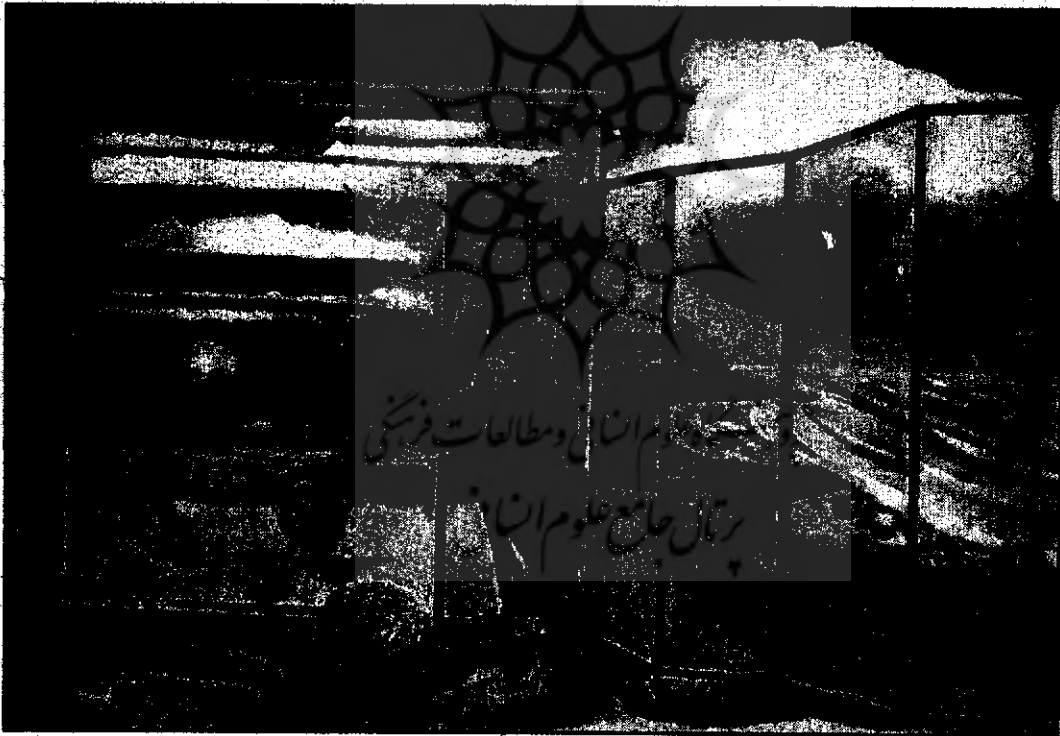
سالهای بیست و سی،
بازگشت به فیگوراسیون،
سوررئالیسم،
مقاومت مدرنیسم و آبستره

LES ANNEES VINGT ET TRENTE:
RETOUR A LA FIGURATION,
SURREALISME,
PERSISTANCE DU MODERNISME
ET DE L'ABSTRACTION

رئالیسم و اکسپرسیونیسم در دیگر کشورهای جهان

REALISME ET
EXPRESSIONNISME
DANS LES AUTRES PAYS

این گرایشات در فاصله زمانی میان دو جنگ را نیز مورد بررسی قرار خواهیم داد. در دوره بعد از جنگ در کشورهای بلژیک و هلند جریان اکسپرسیونیستی بسیار دقیقی به وجود می‌آید که هنرمندان بلژیکی چون «کنستانت پرمیک»، «گوستاو دواسمیت» و «وان دون برگ» که قبلاً از اعضای مدرسه «لیتم»

گرایش به رئالیسم دوران پس از جنگ، علاوه بر کشورهای فرانسه، آلمان و آمریکا در کشورهای دیگر نیز تجلی پیدا می‌کند. در این فصل به گرایشاتی خواهیم پرداخت که اکسپرسیونیست تر، «مدرن» تر و در تقسیم بندی‌های بعدی آکادمیک تر می‌باشند، به علاوه در همین راستا چگونگی توسعه و گسترش

Jean BRUSSELMANS
PAYSAGE D'HIVER
huile sur toile, 1942
95.5 x 101 cm

صفحه روبرو:
Paul NASH

LANDSCAPE FROM A DREAM
huile sur toile, 1936-1938, 68 x 101 cm

نسی راه «ایژکتیویته نوین» آلمان در این کشورها
تداوم می یابد.

این گرایش جالب توجه در اسکاندیناوی با
«جورج جکوبسن» (G. Jacobsen) و «هیلدینگ
لینکوئیست» (H. Linnquist)؛ در لهستان با
«وایتکایوند» (Witkiewicz) و «برونو شولز»؛ در
چکسلواکی با «گاتفرانده» (Gutfreund)
مجسمه ساز ظهور پیدا می کند. بدون شک،
کشورها و هنرمندان بسیار دیگری نیز وجود
دارند که در قالب این سبکهای رئالیست و
اکسپرسیونیست کار می کرده اند و امروزه بعد
از دهها سال فراموشی باید برای شناخت آن
تلاش نمود.

سالهای بیست در انگلستان، اصولاً دوره ای
بی محتوا می باشد چرا که به دنبال شکست
«ورتیسیسم» (Vorticism) مجدداً شیوه
محافظة کاری در انگلستان رواج پیدا می کند. با

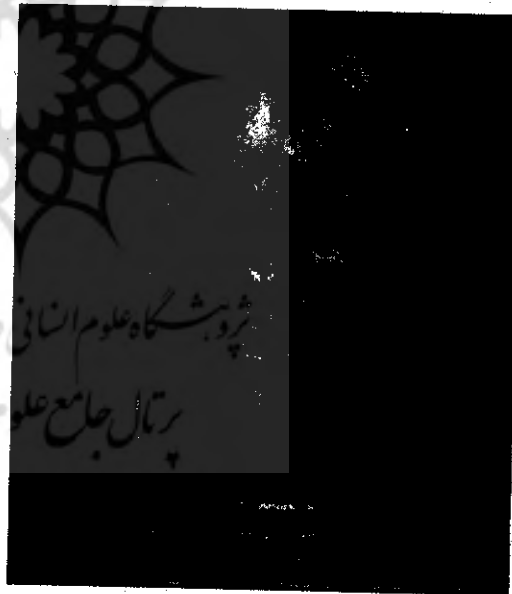
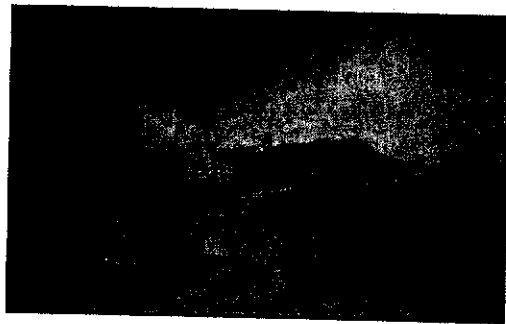
بوده اند در آن شرکت دارند. همچنین هنرمندانی
از هلند، چون «جان اسلویترز» (Jan Sluyters)،
«جون تورن - پریکر» (J. Thorn Prikker)
و «برام وان ولد» (Bram Van Velde) که در دوره
بعد از جنگ به عنوان نقاشی اکسپرسیونیست
آبستره برجسته شناخته می شود. به کوشش
برخی از هنرمندان، از جمله مهمترین
آنها، «رائول هینکز» (R. Hynckes)، «پیک کوچ»
(P. Koch) «چارلی تورپ» (Ch. Toorop) از هلند
و «جوزآلبرت» (J. Albert) از بلژیک که
«نئورئالیست» نامیده می شوند، در طول سالهای

این وجود، اندیشه «ابژکتیویته نوین» را می‌توان نزد تعدادی از هنرمندان دید: «استانی اسپنسر»، «ادوارد بورا»، «ویلیام رابرتز» و «ماتو اسمیت» که متأثر از فوویسم می‌باشد. در جریان سالهای سی، و در راستای آثار «پل ناشی»، پایه گذار گروه «وحدت یگانه» (Unitone)، «ادوار ویدس ورث» (E. Wads Worth)، «گراهام ساترلند» (G. Sutherland) و «جان پیپر» (J. Piper) گرایش دیگری نیز ظهور پیدا می‌کند. «ناش» به دلیل برخورداری از سبکی بسیار برجسته، شاعرانه، زیبا و روان نسبت به سایرین جایگاه ممتازتری دارد.

در اسپانیا، نهضت مشابه‌ای موسوم به «نوسانتیسم» (Noucentisme) در قالب سبکی کلاسیک‌تر شکل می‌گیرد که برجسته‌ترین و فعالترین هنرمند آن «ژواکیم سانیر» (Sunyer Joaquim) می‌باشد.

در کانادا، در جریان سالهای بیست نهضتی بسیار بدیع پامی‌گیرد که نقاشی‌های آن اساساً از طبیعت و فضاهاى باز و در قالب سبکی ساده و دقیق که در اکسپرسیونیسم اسکاندیناوی نیز ظهور دارد، کشیده می‌شوند. در سال ۱۹۱۳ اولین گروه هنرمندان نقاش در «تورنتو» تشکیل می‌شود که در ادامه به تشکیل «گروه هفت نفره» در سال ۱۹۲۰ و سپس «گروه نقاشان کانادا» در سال ۱۹۲۳ می‌انجامد. از میان این هنرمندان جذاب و جسور، در اینجا حداقل به چند تن از برجسته‌ترین آنها اشاره می‌کنیم: «ای. وای. جکسون» (A.Y. Jackson)، «امیلی کار» (E. Carr)، «لارن هاریس» (L. Harris)، «فرانکلین کارمیچال» (F. Carmichael) و «تام تامسون» (T. Thomson)، هنرمندی بسیار با استعداد است که هیچ‌گاه برای آموزش، استادی نداشته و در سفر اکتشافی یک نقره در قطب شمال جان خود را از دست می‌دهد.

به موازات تمامی جریانات مدرنیستی که تا به حال ذکر کردیم، در ژاپن نیز، همانند چین، به همت هنرمندان خوش ذوقی چون «تای کان یوکویاما» (Takan Yokoyama) و «هیاکوزوی هیرو فوکو» (Hyakusui Hirafuka) هنر سنتی بسیار گویا و کامل‌ملی این کشور احیاء می‌شود. آنچه که ما تا به اینجا انجام دادیم، نگاهی کوتاه و اجمالی بود که در پروازی سریع بر فراز کشورها، بر تمامی نهضت‌های هنری آنان

Emily CARR
SHORELINE
huile sur toile, 1936
68 x 111.5 cm

Oskar KOKOSCHKA
PORTRAIT D'ADELE ASTAIRE
huile sur toile, 1926
97 x 130 cm

Otto GUTTFREUND
TETE DE JEUNE FILLE AUX CILS
bronze, 1924
32 x 23 x 27 cm

انداختیم، که هیچ جای شکی در ناکامل بودن آن به ویژه در خصوص فرم‌هایی که قالبی ساده و ابتدایی داشته‌اند - وجود ندارد. به عنوان مثال: برزیل و هنرمندان بزرگی چون «کاندیدو پورتیناری» (Candido portinari) و «امیلیو دی کاوا لکانتی» (Emilio di cavalcanti) را نباید از نظر دور داشت، امادر این مجال کوتاه پرداختن به مکزیک و هنرمندان مورالیست این کشور از اهمیت بیشتری برخوردارند.

A.Y.JACKSON
 ROAD TO BAIE ST. PAUL
 huile sur toile, 1933
 64.4 x 182.2 cm

Carel WILLINK
 LES DERNIERS VISITEURS DE POMPEI
 huile sur toile, 1931
 92 x 142 cm
